

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **M. K. i A. K.**

oskarżonych z art. 284 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 15 stycznia 2020 r.,

skargi obrońcy oskarżonych

na wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt IV Ka (...),

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 30 kwietnia 2019 r., sygn. akt XI K (...),

i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania,

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić skargę;

2. obciążyć oskarżonych M. K. i A. K. kosztami sądowymi postępowania skargowego w częściach na nich przypadających.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2019 r., sygn. akt XI K (...), uniewinnił M. K. i A. K. od popełnienia zarzucanych im czynów, polegających na tym, że w dniu 23.07.2010 r., w nieustalonym miejscu, działając wspólnie i w porozumieniu, przywłaszczyli powierzony im na mocy umowy kredytowej nr (...) pojazd marki O. o nr rej. (...) i numerze VIN: (...), w ten sposób, że po wygaśnięciu wyżej wymienionej umowy oraz po uprzednim zaprzestaniu płacenia rat kredytu i

mimo wezwań do zwrotu przedmiotu umowy nie zwrócili go, czym działali na szkodę S. w W. w wysokości 13100 zł, tj. występku określonego w art. 284 § 2 k.k.

Od tego wyroku apelację na niekorzyść oskarżonego wniósł prokurator, który podnosząc zarzut obrazy przepisu prawa materialnego – art. 284 § 2 k.k., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt IV Ka (...), uchylił wyrok Sądu Rejonowego w B. i sprawę przekazał temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok Sądu odwoławczego wniósł obrońca oskarżonych, który podniósł zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 539a § 3 k.p.k. poprzez błędne uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji celem przeprowadzenia postępowania dowodowego w nieokreślonym zakresie i „wnikliwej analizy” dowodów.

Na podstawie tego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wskazuje się w orzecnictwie, zgodnie z art. 437 § 2 zd. II k.p.k., uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Z powiązania treści tego przepisu z art. 539a § 3 k.p.k., w którym wskazano podstawy skargi, jednoznacznie wynika, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę na wyrok sądu odwoławczego ogranicza się do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem pierwszej lub drugiej instancji zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza albo doszło do uchylenia wyroku mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego lub też konieczne jest przeprowadzenie w całości przewodu

sądowego (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2019 r., III KS 34/18, Prok.i Pr.-wkł. 2019/7-8/27*).

Mając na uwadze wynikający z art. 539a § 3 k.p.k. zakres kognicji Sądu Najwyższego w postępowaniu w przedmiocie skargi na wyrok sądu odwoławczego należy stwierdzić, że lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku, wbrew temu, co podnosi skarżący, pozwala na zrozumienie przyczyny, która legła u podstaw rozstrzygnięcia kasatoryjnego, choć trzeba przyznać, że wniosek taki nie nasuwał się wprost ze sformułowań części motywacyjnej wyroku. Nie jest wprowadzić wskazaną praktyką, aby Sąd Najwyższy miał odczytywać intencje Sądu *ad quem*. Te jednak, w realiach procesowych i faktycznych niniejszej sprawy, nie pozostawiały wątpliwości co do tego, że podstawą uchylenia wyroku Sądu pierwszej instancji był zakaz wypływający z treści art. 454 § 1 k.p.k., na co wskazują rozważania Sądu odwoławczego, w których – odnosząc się do charakteru umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, zawartej między oskarżonymi a bankiem – stwierdził, że ustalenie, iż oskarżeni przekroczyli granice wynikających z umowy uprawnień, działając ze złym zamiarem pokrzywdzenia banku, wystarcza do przyjęcia, że dopuścili się oni przestępstwa przywłaszczenia, określonego w art. 284 § 2 k.k. (zob. s. 5 uzasadnienia wyroku Sądu *ad quem*). Ponadto, w końcowej części uzasadnienia (s. 6) Sąd ten uznał, że zachowanie oskarżonych, polegające na oddaniu pojazdu innej osobie, dysponowanie nim jak własnym i niezwrócenie go po wypowiedzeniu umowy kredytowej oraz po bezskutecznych wezwaniach o zwrot pojazdu wskazuje, że ich zamiarem było przywłaszczenie powierzonego im pojazdu marki O..

Przedstawione stanowisko nie pozostawia wątpliwości co do tego, że w przekonaniu Sądu odwoławczego, w świetle poczynionych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych, istniały podstawy do skazania M. K. oraz A. K. za przestępstwo przywłaszczenia mienia, co jednak nie mogło nastąpić w instancji odwoławczej z uwagi na wyrażoną w art. 454 § 1 k.p.k. regułę *ne peius*. Kategoryczny i obszernie uargumentowany tok wyводу Sądu odwoławczego, wykazujący na błędy Sądu pierwszej instancji w zakresie oceny prawnej ustalonego przebiegu zdarzeń, w świetle znamion występkę określonego w art. 284 § 2 k.k., prowadzi do wniosku, że Sąd ten nie wyraził jedynie potencjalnej możliwości

skazania oskarżonych za to przestępstwo, lecz uznał to za kwestię ewidentną i bezsporną. Jedynie uzupełniając zasygnalizował potrzebę rozważenia przesłuchania, przy ponownym rozpoznaniu sprawy, jednego ze świadków – M. K. , co jednak nie podważa kategoryczności stanowiska Sądu odwoławczego w przedmiocie winy oskarżonych, a tym samym i podstawy wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

Z tych względów, nie stwierdzając okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, obciążając oskarżonych kosztami sądowymi postępowania skargowego na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k.